

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 5—11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2023

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπο 4.00μμ—6.00μμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 16: 19-31 7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. - (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ <i>Σύναξη τῶν Παμεγίστων Ταξιάρχων Μιχαήλ καί Γαβριήλ</i>	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία 5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΠΤΗ 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ <i>Ἀγ. Νεκταρίου Αἰγίνης</i>	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στό Hall τις Ἐκκλησίας.
ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή — Β' Κορ. 9: 6-11 Ἑυαγγέλιο— Λουκ. 10: 25-37
Γνωρίζουμε σε ἄλλους ὅτι στήν Ἑνορία μας λειτουργεῖ Ἑλληνικό σχολεῖο. - Δημοτικό κάθε Σάββατο 9.00πμ μέχρι 12.30μμ. - Γυμνάσιο κάθε Δευτέρα 5.00μμ μέχρι 8.30μμ. Φροντῆστε γιά ἐγγραφή τῶν παιδιῶν σας. Τηλ. 0401 051773.	

Σύναξις των Αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ και των λοιπών Ασωμάτων και Ουράνιων Αγγελικῶν Ταγμάτων— 8 Νοεμβρίου

Στις 8 Νοεμβρίου, εἶναι ἡμέρα ἀνάμνησης τῆς Σύναξης τῶν Αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ και τῶν λοιπῶν Ασωμάτων και Ουράνιων Αγγελικῶν Ταγμάτων. Ἡ λέξη Σύναξη ἐρμηνεύεται, σε σχέση με τὴν συγκεκριμένη εορτή, ὡς προσοχή, ὁμόνοια και ἐνωση, καθὼς ἐπίσης και σε ἀνάμνηση τῆς ἀποστασίας τοῦ σατανά.

Ὁ Θεός και Δημιουργός τοῦ σύμπαντος κόσμου, ἐκτός ἀπὸ τὸν ορατό και υλικό κόσμο, δημιούργησε και τὸν αὔλο και ἀόρατο Αγγελικό κόσμο, ὡς Ποιητής «ορατῶν τε πάντων και ἀοράτων».

Οι Ἄγγελοι εἶναι ἀσώματοι και αὔλοιοι. Ὑμνοῦν τὸν Θεό ἀκατάπαυστα. Περικυκλώνουν τὸν Θρόνο τοῦ Θεοῦ στὸν Ουρανό, ἀλλὰ στέκονται με δέος, φόβο και σεβασμό, ὅπου δεν μποροῦν να ατενίσουν τὸν Θεό κατὰ πρόσωπο. Γι'αὐτό και καλύπτουν με τὶς πτέρυγές τους τὸ πρόσωπό τους.

Συγκεκριμένα, ὁ Θεός δημιούργησε δέκα Τάγματα Ἀγγέλων, τα ἐννέα ἀπὸ τα ὁποῖα ἔχουν τὶς ἐξῆς ονομασίες : Σεραφίμ, Χερουβίμ, Αρχάγγελοι και Ἄγγελοι. Ὁ ἐπικεφαλής τοῦ δεκάτου τάγματος, ἦταν ὁ Εωσφόρος.

Τι συνέβη και ὁ Θεός τὸν ἐρίξε ἀπὸ τὴν οὐράνια δόξα; Γιατί τὸν ἐδίωξε ἀπὸ κοντά του;

Λοιπόν, ὁ Διάβολος λόγο τῆς υπερβολικῆς τοῦ υπερηφάνειας, καυχῆθηκε ὅτι θα βάλει τὸν θρόνο τοῦ πάνω στις νεφέλες τοῦ οὐρανοῦ και ὅτι θα γίνεῖ ὅμοιος με τὸν Θεό και ἀμέσως μόλις τα σκέφτηκε αὐτὰ ὁ Διάβολος ἔπεσε ἀπ' τὴν οὐράνια δόξα και τὸ ἀρχαγγελικό του ἀξίωμα. Και τὸ τάγμα τοῦ Εωσφόρου ἔπεσε μαζί του, κι ἀπὸ φωτεινοὶ Ἄγγελοι ἐγίναν σκοτεινοὶ και δαίμονες !!!

Ὁ Αρχιστράτηγος Μιχαήλ εἶδε αὐτὴν τὴν πτώση τῶν Ἀγγέλων και κατενόησε τὴν αἰτία τῆς. Τότε με ὑποταγή και ταπείνωση ἐπέδειξε τὴν πίστη τοῦ πρὸς τὸν Θεό και φύλαξε και τὴν δική του δόξα και λαμπρότητα που τοῦ εἶχε χαρίσει ὁ Θεός, ἀλλὰ και τὴν δόξα ὅλων τῶν Ἀγγέλων. Για τὴν ὑποταγή τοῦ αὐτὴ ὁ Θεός ὅρισε ὁ Μιχαήλ να

...../

είναι ο πρώτος των Αγγελικών τάξεων.

Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ μάζεψε και ένωσε σε ένα, όλους τους Αγγέλους και τους φώναξε το "Πρόσχωμεν", δηλαδή να προσέξουν και να κατανοήσουν τι έπαθαν αυτοί οι εκπαιδευμένοι Άγγελοι, οι δαίμονες, για την υπερηφάνειά τους. Να στοχαστούν οι Άγγελοι και να κατανοήσουν τι είναι ο Θεός και τι είναι ο Άγγελος. Ο Θεός είναι ο Δεσπότης και ο Δημιουργός του παντός και οι Άγγελοι είναι δούλοι και κτίσματα του Θεού. Κι έτσι οι Άγγελοι ανύμνησαν και δόξασαν τον Θεό και είπαν τον Αγγελικό ύμνο "Άγιος, Άγιος, Άγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ο ουρανός και η γη της δόξης αυτού".

<https://www.inarmichael.com>

ΔΙΔΑΧΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

Ειρήνη

Η ειρήνη είναι θείο δώρο που χορηγείται πλουσιοπάροχα σ' όσους συμφιλιώνονται με το Θεό και εκτελούν τα θεία Του προστάγματα.

Η ειρήνη είναι φως και φεύγει από την αμαρτία που είναι σκοτάδι. Ένας αμαρτωλός ποτέ δεν ειρηνεύει.

Να αγωνίζεστε κατά της αμαρτίας και να μη σας ταραξεί η εξέγερση των παθών μέσα σας.

Αν στην πάλη μαζί τους νικήσεις, το ξεσήκωμα των παθών έγινε για σένα αφορμή νέας χαράς και ειρήνης. Αν νικηθείς - ο μη γένοιτο - τότε γεννιέται θλίψη και ταραχή. Αν πάλι, μετά από σκληρή μάχη, επικρατήσει προς στιγμήν η αμαρτία, αλλά εσύ επιμένεις στον αγώνα, τότε νικάς και η ειρήνη ξανάρχεται.

Κυριακή Ε' Λουκά Λουκ. 16: 19-31

Η λύτρωση από την απιστία

(† Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Του πλούσιου και του Λαζάρου

Ο πλούσιος της παραβολής αυτής (Λκ. 16.19-31) είχε ζήσει μια άσκοπη, άδεια και ανόητη ζωή και όταν μπήκε στην αιωνιότητα ανακάλυψε ότι δεν είχε αποκομίσει τίποτα από τη γη· μέσα του είχε μία έρημο, ένα κενό. Γεμάτος φρίκη για το γεγονός ότι οι μόνοι άνθρωποι πάνω στη γη τους οποίους αγαπούσε ακολουθούσαν την ίδια πορεία και θα κατέληγαν στον ίδιο τόπο της απομόνωσης, στην κατάσταση εκείνη του έσωτερικού κενού, στρέφεται στον Άβραάμ με το αίτημα να σταλεί ένας μάρτυρας από την αιωνιότητα για να προειδοποιήσει και να σώσει τους συγγενείς του.

Η απάντηση του Άβραάμ απευθύνεται και σ' έμάς: «Έχουν το Μωϋσή και τους προφήτες, τους ανθρώπους που πάνω στη γη γνώριζαν το Θεό και που ανάγγειλαν τις όδους Του σέ όλους όσους έχουν «*ὦτα ἀκούειν*». Γιατί δεν ακοῦν εκείνους;» Ο πλούσιος όμως λέει: «Όχι, αυτό δεν είναι αρκετό· θα μπορέσουν να πιστέψουν μόνο αν τους έπισκεφτεί ένας από τους νεκρούς».

Ο Χριστός μάς λέει στην παραβολή αυτή ότι ακόμη και αν κάποιος αναστηθεί από τους νεκρούς δε θα μπορέσει να πείσει τον άλλο ποιός είναι ο σκοπός της ζωής, αν το πρόσωπο εκείνο έχει παραθεωρήσει άλλες μαρτυρίες. Τα λόγια αυτά μπορούν να εφαρμοστούν τόσο σ' έμάς όσο και στον πλούσιο της παραβολής.

Έχουμε πίσω μας χιλιάδες χρόνια ανθρώπινης ιστορίας, έχουμε τις μαρτυρίες της Παλαιάς Διαθήκης και των Αγίων της Καινής, έχουμε τη μαρτυρία του ίδιου του Χριστού που αναστήθηκε από τους νεκρούς, πιστεύουμε όμως παρ' όλ' αυτά τελείως στο μήνυμα της ζωής το οποίο έφερε στη γη; Ο Χριστός πέθανε και αναστήθηκε, στάθηκε μπροστά μας ζωντανός δίνοντας μαρτυρία για τη μία και μοναδική αξία του τώρα και της αιωνιότητας, έμεϊς όμως ακούμε από μέρα σέ μέρα, από χρονιά σέ χρονιά και όλο και περιμένουμε κάτι διαφορετικό.

Πολύ συχνά ακούω τους ανθρώπους να λένε: «Έχω πράγματι διαβάσει το Εὐαγγέλιο, έχω ακούσει κηρύγματα, έχω διαβάσει αυτά που έγραψαν οι άγιοι, θα πιστέψω όμως μόνο αν μου συμβεί ένα θαῦμα». Αυτό δεν είναι αλήθεια αλλοίμονο, δεν είναι αλήθεια. Δεν είμαστε ικανοί να πιστέψουμε ούτε και σ' ένα θαῦμα γιατί αυτή η ζωή ΕΙΝΑΙ ένα θαῦμα, είναι γεμάτη θαύματα, γεμάτη από θεϊκές ενέργειες, την παρουσία του Θεού και παρ' όλ' αυτά έμεϊς δεν πιστεύουμε.

Το μεγαλύτερο θαῦμα στη γη, ή αγάπη, πάντοτε μάς έμπνέει μάς δίνει χαρά, ευχαρίστηση και παρ' όλ' αυτά δεν το καταλαβαίνουμε ότι ή ζωή της γης ή της αιωνιότητας δεν έχει άλλο νόημα από την αγάπη κι έτσι εξακολουθούμε να γεμίζουμε τις ζωές μας με πράγματα που σιγά-σιγά την καταστρέφουν. Την ίδια την αγάπη την κάνουμε ρηχή ὥστε τίποτα να μην απομένει από το υπέροχο φεγγοβόλημα της θεϊκής ή της γήινης αγάπης. Αυτό όμως είναι κάτι που όλοι γνωρίζουμε, είναι ένα θαῦμα το οποίο σέ κάποιο στάδιο έχει άγγξει του καθενός μας τη ζωή: γνωρίσαμε την αγάπη των γονιών μας κατά την παιδική ηλικία. Ίσως την αγάπη κάποιου γνωστού ή πιθανόν έμεϊς οί ίδιοι ν' αγαπήσαμε κάποιον είτε να συναντήσαμε το Χριστό έστω και για μια σύντομη στιγμή και να έκπλαγήκαμε με την αγάπη Του· ή αγάπη γλυκοχαράζει παντού, παντού άκτινοβολάει κι έμεϊς χαιρόμαστε και ζούμε μέσα της για μια στιγμή – έπειτα ξεχνάμε ότι με την παρουσία της είχε γεμίσει τα πάντα και ότι μόνο ή αγάπη έχει νόημα. Ούτε και ο αναστημένος Χριστός δεν μπορεί να μάς πείσει τελείως!

Άς μην περιμένουμε λοιπόν άλλο θαῦμα εκτός από το λόγο του ίδιου του Θεού ο οποίος μάς μιλά για την αγάπη, για το σκοπό της ζωής και του θανάτου και για την αιωνιότητα. Άς δώσουμε προσοχή στους αληθινούς και ζωογόνους λόγους Του, άς θεωρήσουμε όλα τ' άλλα άσήμαντα κι άς συγκεντρώσουμε τις δυνάμεις μας στο ένα πράγμα «οὗ ἔστι χρεία» (Λκ. 10.42)· ή γη θα έχει γίνει τότε οὐρανός, ο οὐρανός θα 'χει αγκαλιάσει ό,τι το πολύτιμο της γης αυτής κι ή ζωή, ή ζωή του Θεού θα 'χει γίνει δική μας.